

Tilfælde: „Det er jo dog ikke for meget, de Mænd have meget at bestille, de have en større Ansvarlighed, de maae stille Caution etc.“, og at man saa synes, at om det end maafee alligevel er noget for meget, saa kan man dog nok gaae ind derpaa. Det er ikke saa meget for Statskassen at der i det enkelte Tilfælde er Fare, men det vil igjennem den Indflydelse, som det vil faae paa samtlige øvrige Gageansættelser, blive overordentlig meget for Statskassen (Ja!). Derfor bør vi blive staaende paa dette Trin, og ikke følge dette Forslag, thi naar vi følge dette Forslag, saa maae vi gjøre det med fuld Bevidsthed om de Byrder, som derved paalægges Staten, uden at Staten deraf vil have nogen væsentlig Gavn. Vi maae huske paa, at de Betragtninger, som gjøre sig gjældende for at bringe dem saa høit i Beiret, gaae ubelukkende ud fra en Betragtning af Embedsmandsklassen og Embedsansættelser, men ikke fra Nødvendigheden af at faae Embederne forvaltede. Disse Betragtninger gaae ud fra ganske andre Forhold end det, hvorunder en saa lille Stat som Danmark kan stille sig, naar den skal lønne sine Embedsmænd. Vi ere ved Begivenhedernes Magt i en tidligere Tid komne ud over det, vi kunne bære, vi have gjort os et aldeles feilt Begreb om vore virkelige Kræfter, der har været en Herredoms Magt, som har paatvunget os, de Skatteyndende, disse Byrder. Denne Magt maae vi bryde, den maae vi paa det rette Standpunkt give os i Rast med, og det er her det rette Standpunkt, hvor man maa bryde den, og bryde vi den ikke her, saa ville vi for lang Tid komme til at lide under, hvad vi her votere (Hør!). Det er ganske sikkert, at det er et Tillæg til Gageringen, som ligger i Alderstillaegget, og da Gageringerne allerede i og for sig ere overordentlig høie og efter min Døvtydning høiere end de burde være selv uden Alderstillaeggene, saa uagtet Alderstillaegget, naar det benyttes rigtigt, indeholder et godt Princip, saa er det dog vistnok bedre her at forkaste det og siden see, hvorledes dette heldbringende Princip kan komme ind i Loven under Forhold, hvor det passer bedre. Naar vi nemlig komme til at erkende, at det er for Statstjenesten bedre at have noget mindre Gage og noget mindre Lønning, men

ved Siden deraf at indbringe disse Alderstillaeg paa en frugtbringende og god Maade, naar vi, siger jeg, komme dertil, da er Tiden til at gaae ind paa Forslaget kommen. — Det er uheldigt, at det bliver gjort os umuligt nu at benytte et saa frugtbringende System, og at de Fordringer, som bleve stillede, ere saa ganske overordentlig store. Jeg vil i saa Henseende appellere til den Forsamling, som ifjor har voteret Finantsloven, og spørge om den ikke har voteret 2,400 Rbd. som den høieste Løn, man troede at burde give, navnlig til Departementscheferne, disse saa vigtige Mænd under den høiere Regjeringsforvaltning. Jeg troer altsaa saaledes, at det, vi nærmest bør gjøre, det er at votere for Redfættelsen af de forskellige Gager, her ligge for, og ved at give vor Stemme dertil, ville vi gjøre især Finantsministeren en overordentlig stor Tjeneste i hans tilkommende Finantsforvaltning. Han vil komme til at takke os for hvad vi have gjort denne Dag, thi hans Byrde vil derved blive ham lettet i en ganske betydelig Grad. Vi bør dernæst gjøre det i de heromhandlede Statstjeneres velforstaede Interesse, thi vi bør ikke ved at stille dem paa det Trin, som her er foreslaaet for dem, gjøre dem til stadig Gjenstand for de Medborgeres Misnøie, som til denne Lønning maae yde deres suurt erhvervede Skjærv, som de knap kunne undvære. (Hør!) Det er det, som her i Landet daglig foregaaer, idet der skattes af det, som næsten er en Nødvendighed for Livets Ophold (Hør!), men denne Skattebyrde bæres med Taalmod, naar man veed, at den gives til Mænd, som ruindelig fuldbyrde det Arbeide, de have for den Løn, de gives, men naar derimod Betragtningssmaaden bliver en anden, en saadan, hvorefter man siger, det er en utidig høi Løn, som kun gives for ydre Glæds og forsængelig Anstands Skyld men ikke for en virkelig Virksomhed, saa blive saadanne Embedsmænd en Gjenstand for Misnøie, og derved udstrøes en Sød i Staten, som er end skadeligere og farligere (Hør!). Idet jeg altsaa saaledes er kommet til den Døvbevistning, at vi saavel i Statens som i de Medborgeres Interesse, for hvem dette Regulativ skal komme til at gjælde, bør votere for de lavere Satser af Gageringerne, og jeg